

ærede Medlem, thi jeg har taget det for en Sandhed og Virkelighed, naar der staar i Grundloven, at den dømmende Magt er hos Domsfolene. Vel har jeg været vant til ofte at maatte høre, at jeg ikke blot bar Ansvar for, hvad jeg selv gjør, for mine egne Gjæringer, men ogsaa for Andres Gjæringer og Misgjæringer, idet dette Ansvar for Regjeringens Førelse skal strækkes ud over alle Grændser. Men ogsaa derved overraskede det ærede Medlem mig, naar han gav dette Ansvar endnu større Udstrækning. Naar Landsstinget afgiver en Erklæring, saa er det altsaa Regjeringen, der er ansvarlig for den, saa er det Regjeringen, som har fristet Landsstinget til at afgive den Erklæring og derigjennem gjort Rigsrettens Medlemmer inhabile. Seg er bange for, at jeg kommer til at opgibe at komme til Forstaaelse af det ærede Medlems Tankegang, ikke mindre, naar han siger, at en Regjering skal være ansvarlig for, hvad der i Bladene ndtales af Mænd, som høre til Regjeringspartiet. Et saa vidt gaaende Ansvar tror jeg ikke at man med Billighed kan lægge paa Noget. Endnu skal jeg kun tilføie det, at jeg ingensinde har ytret, hverken under denne Forhandling eller i 1877, at jeg søvne Grunde til Hævdelse af, at Grundloven ikke har været brudt af mig, men jeg har kun sagt, denne Gang ligesom i 1877, at jeg ikke betragter dette Thing som min Dommer og derfor ikke agter at forsvare mig her.

Monrad: Seg vilde anse det for særdeles ønskeligt, om den høitærede Conseilspresident vilde værdige at fremføre sine Grunde for at overthye dette Thing om, at det har Ret, naar det tror, at han har overtraadt Grundloven ved at bevilge sig eller tage Penge, der ere nægtede af dette Thing.

Conseilspræsidenten og Finantsministeren (Estrup): I 1877 blev jeg i ligesaa høie Toner anklaget for at have brudt Grundloven, skjøndt jeg kun havde brugt Penge, der vare bevilgede af dette Thing.

Holstein: Seg vil kun dertil sige, at den nuværende Minister overser, at der er mange Maader, man kan bryde Grundloven paa, og at der er mange Maader, som han har brudt den paa. Seg maa imidlertid slutte mig til det ærede Medlem fra Middelfart (Monrad) deri, at det vilde være overordentlig ønskeligt, om Ministeriet i Stedet for at hulle sig i denne Fornemheds Kappe og skjule sig under sin Rigsret, vilde komme frem for dette Thing med sine Grunde. Vi kunne gjerne give Afkald paa at være dens Dom-

mere. Vi skulle indskrænke os til at sige om Regjeringens Erklæringer og Forslag, at et Bevis fra Regjeringen for, at den ikke har brudt Grundloven, vilde have Betydning for vor Maade at behandle Love paa — og det kan ikke være Regjeringen ligegyldigt. Kan Regjeringen overthye os om, at den ikke har brudt Grundloven, saa er det jo muligt, at dette Thing vil forandre hele sin Betragtningssmaade; men indtil Dato har det kun hørt den ene Bekjendelse efter den anden om, at Regjeringen har brudt den og vil blive ved at bryde den. Dette er imidlertid ikke tilstrækkeligt! — Seg vil dog med det Samme spørge, om Noget tror, at det er Alvor — ja, jeg vil spørge Regjeringen selv, om den virkelig for Alvor vil paastaa, at den ikke har ledet Landsstinget og Landsstingets Politikk i Gjør? Hvis Regjeringen virkelig vil paastaa det for Alvor, saa vil jeg ikke forlætte denne Diskussion — saa ere vi virkelig saa vidt, at jeg godt kan høre op. Det Samme vil jeg sige, hvis Regjeringen vil paastaa, at den ingen Kjendskab har til, hvad der staar i „Berlingske Tidende“. Der er naturligvis de Aviser, som Regjeringen ikke kan tumle, det ved jeg nok; men „Berlingske Tidende“ troede jeg dog endnu, at Regjeringen kunde magte.

Conseilspræsidenten og Finantsministeren (Estrup): Blot endnu den ganske korte Bemærkning, at jeg i Virkeligheden ikke udøver nogen Censur over „Berlingske Tidende“, og at jeg endnu i dette Øieblik ikke veed, hvem dette Mærke „Z.“ er, som det ærede Medlem stadig citerer.

Holstein: Saa vil jeg anbefale den høitærede Minister at spørge Justitsministeren derom; thi han veed det vist nok!

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, var Forhandlingen sluttet.

Formanden (Berg): Der stemmes altsaa over Sagens Overgang til 2den Behandling. Denne Afstemning er begjært foretaget ved Navnepraab af følgende Medlemmer: Holstein, Bøssen, Høgsbro, Dam, Bønløkke, Lauber, Hørup, Buss, H. S. Hansen, S. Sørensen, Møhr, S. Pedersen, M. B. Christensen, Th. Nielsen og M. Pedersen. De ærede Medlemmer, der stemme mod Sagens Overgang til 2den Behandling ville behage at svare Nei og de, der stemme derfor, Ja.